

Stimate domnule Prim Ministru Ilie BOLOJAN,

Corpul Profesional al Personalului cu atribuții în domeniul Contabilității Publice, structură profesională ce numără 678 membri, și care desfășoară activitatea de contabilitate bugetară la nivelul a peste 650 de primării comunale din România, își exprimă îngrijorarea profundă față de afirmațiile recente privind insuficiența volumului de muncă al contabililor din comune și posibilitatea de a le diminua norma sau redistribui responsabilitățile.

Această percepție denaturează grav realitatea și subestimează complexitatea, responsabilitatea juridică și impactul activității desfășurate de către contabilii din administrațiile locale.

Din acest motiv ținem să vă informăm cu privire la **rolul unui contabil în UAT-uri rurale:**

Activitatea contabilului nu se rezumă la operarea datelor, ci implică verificare, analiză, interpretare legislativă și asumarea răspunderii pe tot circuitul financiar.

Toate datele acelea cuprinse în multitudinea de raportări cerute unui contabil, trec întâi prin stadiul de verificare și analiza, apoi sunt operate, transferate dacă softul utilizat permite și apoi din nou verificate și analizate în cadrul raportării, întrucât pot apărea erori sau alte deficiențe în procesul de transfer.

Un contabil depune același număr de rapoarte indiferent de numărul populației. Compartimentul contabilitate, buget, finanțe, decontări, sau cum se mai numește el la fiecare unitate administrativ teritorială, este printre puținele compartimente a căror activitate nu este influențată în mod direct de numărul de locuitori, ci este influențată de mărimea bugetului. Mărimea bugetului este determinată într-adevăr și de numărul populației, dar acolo unde numărul populației este mai mare și numărul posturilor alocate UAT-ului este mai mare și în final activitatea pe angajat este aceeași sau de multe ori chiar mai mică la UAT-urile mai mari;

Deci, volumul de muncă nu este corelat neapărat cu numărul de locuitori, ci cu dimensiunea bugetului, numărul de proiecte și complexitatea instituțională.

Un buget mai mare, o listă de investiții mai mare ca și număr de investiții, dar și ca valoare, presupun activitate pe contabilitate mai mare și mai complexă. Sunt situații de lucrări care trebuiesc corelate cu ofertele și cu devizele, cu planul anual de achiziții, calculate ajustările de prețuri, plus verificate clauzele contractuale (de la modalitate și termene de plată, la mod de constituire a garanției de bună execuție sau la penalități de întârziere în executarea lucrărilor), care iau enorm de mult timp și care necesită foarte mare atenție din partea contabilului.

Răspunderea contabilului și a celui care vizează pentru control financiar preventiv nu are legătură cu numărul de locuitori, are legătură cu respectarea legalității. Tot ce ajunge la plată, toate documentele ce ajung la un contabil pentru înregistrarea în contabilitate, referatul de necesitate, inventarul, mișcările din gestiune, toate sunt verificate și cad în răspunderea contabilului. Semnătura contabilului este în tot procesul de ALOP, iar în final pe tot ce înseamnă patrimoniul UAT-ului. Aici contabilul depinde foarte mult de ceilalți colegi, de numărul lor și calitatea lor profesională. Când nu are cu cine, contabilul din comună devine "moașa comunală". Așa ajung mulți colegi să suplinească lipsa de personal din primărie.

Așa ajung să întocmească NIR, bon de consum, să alerge după semnăturile comisiei de recepție, la fel cum tot el întocmește și aleargă după semnături pentru propuneri, angajamente și ordonanțări.

Contabilitatea este compartimentul cel mai afectat de schimbările legislative. Nu suntem juriști, dar facem munca de juriști, pentru a înțelege și respecta legi încâlcite și interpretabile, fiind cazuri în care trebuie să cerem punctul de vedere chiar și de la ministere, dar din păcate primim doar extras din lege și nu o lămurire clară și concretă.

Ordonanțe aprobate peste noapte, proiecte propuse pe care nici nu apucăm să le citim și deja sunt modificate, rectificări bugetare în ajun de Crăciun, deschideri și retrageri de credite cu tot felul de limitări ale mediei plăților lunare, avertizori privind încadrarea pe capitole bugetare care uneori nu pot fi schimbate, întrucât există deja angajamente. Toate acestea sunt un haos care ne suprasolicită psihic, fără să ne mai plângem de faptul că demulte ori deschidem și închidem primăria, activitatea o începem pe 1 ianuarie cu depunerea bugetului provizoriu ca pe 3 ianuarie să intrăm în plin și o închidem pe 31 decembrie cu închiderile de conturi.

Raportări cu impact bugetar cu termene de răspuns în câteva ore, platforme nefuncționale în orele de program sau/și uneori chiar și în afara programului de lucru, au devenit aproape normalitate pentru contabilii din primării, indiferent de mărimea localității în care activează.

O altă atribuție importantă este viza CFP unde la comunele cu personal puțin (sub 5 persoane la contabilitate) se pune tot de contabil, evidența mijloacelor fixe este tot la contabil, declarațiile 112 idem.

Contabilii din primăriile de comună nu pot pleca în concediu, nu se pot îmbolnăvi, nu pot participa la evenimente în familie, ci doar cu laptopul și tokenul după ei să poată rezolva urgențele. Avem colegi în țară care au lucrat cu mâna în ghips, au ajuns la psihiatrie din cauza stresului, au stat în perfuzii prin spitale, dar rezolvând problemele apărute la instituție, prin telefon. Au întocmit, verificat, semnat și depus documente deși oficial erau în concediu de odihnă sau medical. Am considerat că nu putem lăsa oamenii fără salarii, furnizorii neplătiți, situații financiare nedepuse nici când am fost în suferință. Ne neglijăm familiile chiar și acasă lucrând, ne neglijăm și pe noi.

În lipsa personalului de suport, contabilul devine veriga unică între intenție și execuție – adesea suplinește colegi, redactează documente, verifică terenuri cadastrale, calculează valori, operează modificări.

Contabilul construiește bugetul și poartă răspunderea cu privire la execuția bugetară. Urmărește încadrarea cheltuielilor în bugetul alocat și încasarea veniturilor. Urmărește și poartă grija disponibilului din cont să poată asigura funcționarea instituției. Ba mai mult este uneori stavila cheltuielilor. Pentru asta este de multe ori urât, sau amenințat, sau făcut incapabil.

De asemenea, ținem să precizăm că semnătura sa apare pe fiecare ordin de plată, pe rapoarte, situații financiare, documente de investiții – toate cu răspundere juridică.

Ce să facem să se vadă și munca noastră? Să nu mai existe percepția greșită că noi nu avem ce face dacă lucrăm la o primărie cu câțiva locuitori. Să oprim deschiderile de credite, să nu își mai ia salariile nici categoriile profesionale care au impact la public cum sunt profesorii, asistenții personali? Să nu mai plătim facturi, să oprim utilitățile? Să oprim plățile către constructori și să sisteze lucrările?

Ce să facem să ne ajungă timpul parțial pe care ni-l propuneți? Să scoatem factura din sistem și să o plătim așa cu un click ca niște roboți, fără a mai verifica dacă sumele sunt în regula, dacă serviciile sunt prestate, sau poate să nu mai verificăm nici o situație de plată, să lăsăm să pună constructorul cât vrea? Un ordin de plată nu e un click pentru noi. Este un morman de documente de verificat și o responsabilitate enormă pe umerii noștri. Când semnăm un ordin de plată, sau când vizăm o plată, cât salariul nostru pe un an, sau pe câțiva ani, vrem timp să analizăm că fiecare din condițiile de realizare a plății au fost îndeplinite.

Răspundem pentru fiecare bănuț public alături de cel mai important om din instituție, ordonatorul principal de credite, indiferent de câți locuitori are comuna.

Cum de cel mai sensibil subiect de zilele astea - cheltuielile bugetare sunt lăsate de izbeliște prin măsuri de reducere a numărului de contabili din sistem, a normei unui contabil, când tocmai acum el are cel mai important rol - acela de a veghea finanțele statului? Când o firmă nu merge, concediați contabilul sau îi reduceți timpul de lucru? Îl considerați pe el vinovat? Sau conlucrați cu el pentru a vedea unde este problema și ce soluții sunt?

Cum de din apărători ai banului public în instituții, am ajuns tocmai noi să ne facem vinovați de cheltuielă bugetară nejustificată?

Reducerea normei unui contabil nu duce la economii, ci la **creșterea riscului de erori, blocaje administrative și pierderi financiare**.

Să sugerăm că un contabil ar putea lucra pentru mai multe UAT-uri este să negăm complexitatea funcției și **să expunem instituțiile unui risc sistemic grav**.

Din această cauză noi **propunem pentru o administrație eficientă următoarele:**

- Revizuirea criteriilor de normare în funcție de **buget, număr de proiecte, gradul de digitalizare**, nu de populație.
- Recunoașterea oficială a rolului contabilului ca **apărător al finanțelor publice și garant al legalității** în instituție.
- Investiții în digitalizare reală, interoperabilă, nu în platforme fragmentate care consumă timp și energie.

Domnule Prim-ministru, munca noastră se vede în fiecare document întocmit corect, în fiecare investiție bugetată corect și plătită la timp, în fiecare factură verificată atent, în fiecare situație financiară depusă la termen, etc. . Nu cerem privilegii, ci **respect și înțelegere pentru responsabilitatea imensă** pe care o purtăm.

Într-o perioadă în care România are nevoie de **stabilitate, echilibru și control bugetar**, contabilii din comune nu trebuie marginalizați, ci sprijiniți.

Cu considerație,

pentru *Corpul Profesional al Personalului cu atribuții în domeniul Contabilității Publice*,

Liliana LUPU

Vasilica RADU

Ioana-Raluca LEȘ

Laura OPREA

Maricica CORNEA

25 iulie 2025